

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 21Csp/207/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119378426
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Helena Marcinkechová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:6119378426.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou Mgr. Helenou Marcinkechovou v spore žalobcu: H. R. C., C..B..W., Q.:XXXXXXXX C. C. I. X, XXXXX E. - I., zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: L. E., Y.. XX.XX.XXXX, L. E.: B. XXX, XXXXX B., o zaplatenie 1730,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.730,32 eur s úrokom z omeškania vo výške - 5 % ročne zo sumy 1.223,02 eur od 11.12.2018 do 20.12.2018,
- 5 % ročne zo sumy 1.157,58 eur od 21.12.2018 do 26.03.2019,
- 5 % ročne zo sumy 1.059,42 eur od 27.03.2019 do 29.04.2019,
- 5 % ročne zo sumy 1.026,70 eur od 30.04.2019 do 27.05.2019,
- 5 % ročne zo sumy 993,98 eur od 28.05.2019 do 16.07.2019,
- 5 % ročne zo sumy 961,26 eur od 17.07.2019 do 09.08.2019,
- 5 % ročne zo sumy 928,54 eur od 10.08.2019 do 13.09.2019,
- 5 % ročne zo sumy 895,82 eur od 14.09.2019

až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica, postúpenou tunajšiemu súdu sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 1 730,32 eur s príslušenstvom.

2. Právny predchodca žalobcu - Č.H. W. E. A..C.. uzatvoril so žalovaným dňa 27.11.2014 zmluvu č. XXXXXXXXXXXR, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému. Žalovaný neplatil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 27.02.2017. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu vo výške 2057,52 eur a pozostávala z istiny vo výške 1223,02 eur, z riadneho úroku vo výške 563,47 eur, z úroku z omeškania vo výške 181,03,- eur a z poplatkov vo výške 0 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal nasledujúce úhrady: 20.12.2018 v sume 65,44 eur, dňa 26.03.2019 v sume 98,16 eur, dňa 29.04.2019 v sume 32,72 eur, dňa 27.05.2019 v sume 32,72 eur, dňa 19.07.2019 v sume 32,72 eur, dňa 09.08.2019 v sume 32,72 eur, dňa 13.09.2019 v sume 32,72 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1730,32 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 895,82 eur, , úrok vo výške 653,47 eur, úrok z omeškania vo výške 181,03 eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v prejednávanej veci platobný rozkaz sp. zn. 30Up/1219/2019 z 01.10.2019. Proti platobnému rozkazu podal odpor žalovaný, ktorý namietol že podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na U..X..C. bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 19.24%. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN, čo má za následok konečnom dôsledku absenciu údajov o RPMN. Žalobca v podanom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Keďže žalobca nepreukázal existenciu a následné doručenie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky a preto je takéto postúpenie v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Na základe uvedeného navrhuje žalovaný žalobu zamietnuť.

4. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Dunajská Streda ako vecne a miestne príslušnému.

5. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý v replike poukázal na skutočnosť, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver v sume 300,- eur s dátumom poskytnutia 27.11.2014 s dohodnutou úrokovou sadzbou 17,90% p.a., ktoré sa žalovaný zaviazal splátiť v 60 mesačných splátkach v sume po 75,98 eur mesačne, vždy k 26. dňu v mesiaci počnúc 26.12.2014 a konečnou splatnosťou 26.11.2019. Celková suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola 4 558,80 eur. Uvedené údaje boli použité na výpočet pre výpočet RPMN, ktorá bola vypočítaná na 19,44 %. Pôvodný veriteľ posúdil pred podpisom úverovej zmluvy schopnosť klienta splácať úver, pričom ako vstupné ukazovatele použil príjem klienta a splátky v úverovom registri na základe čoho bola stanovená platobná kapacita žalovaného na 152,55 eur. Žalovaný žiadal pôvodného veriteľa o poskytnutie úveru vo výške 6200,- eur a žalovanému vyšla mesačná kapacita na úrovni 152,55 eur, pôvodný veriteľ znížil limit poskytnutého úveru na sumu 3 000,- eur. Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu, žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na uhradenie omeškaných splátok a to výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti“ z 27.02.2017 a výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti“ z 27.02.2017, pričom k obom výzvam žalobca pripojil doručenkú. Žalobca ďalej zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ku dňu postúpenia pohľadávky boli žalovaní v omeškaní po dobu 638 dní, teda súčet omeškaní žalovaných presiahol jeden rok. Právny predchodca žalobcu by konal v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách aj v prípade, ak by výzvu nezaslal. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyklučuje odchýlku úpravu, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Na základe uvedeného žalobca trvá na podanej žalobe v plnom rozsahu.

6. K replike žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý má za to, že za výzvu v zmysle §92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu Košice z 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019, v ktorom krajský súd uviedol, že spotrebiteľ vo výzve musí byť upozornený nie len na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť jej postúpenie. Z uvedeného dôvodu má žalovaný za to, že žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a nemá v predmetnom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5do/36/2020 z 15.12.2020. Žalovaný navrhuje žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.09.2021, z účasti na ktorom sa ospravedlnili obe strany. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, a to konštatovaním žalobného návrhu, zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX z 10.12.2018, príloha k zmluve o postúpení pohľadávok z 10.12.2018, sadzobník pre fyzické osoby Č., pokus o zmier z 30.07.2019, všeobecné obchodné podmienky Č., zmluva o Č. spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXR, všeobecné obchodné podmienky Č., oznámenie o postúpení pohľadávky, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru spolu s dokladom o doručení, výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, posledná výzva na úhradu pohľadávky s dokladom o doručení, platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 30Up/1219/2019 z 01.10.2019, odpor proti platobnému rozkazu, vyjadrenie žalobcu k odporu, vyjadrenie žalovaného, replika žalobcu, duplika žalovaného, vyjadrenie žalobcu, ospravedlnenie neúčasti, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Spoločnosť Č. W. E., A..C.. a žalovaný uzavreli dňa 27.11.2014 Zmluvu o Č. spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru žalovanému v sume 3000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60 splátkach po 75,98 eur, s úrokovou sadzbou 17,90%, RPMN 19,44%, celkovou sumou, ktorú musí dlžník splatiť 4558,80 eur, dátumom prvej splátky 26.12.2014, dňom splatnosti splátok 26. deň mesiaca, dátumom poslednej splátky 26.11.2019.

9. Pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na splatenie dlžných splátok výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 15.11.2016, opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 30.11.2016, poslednou výzvou na úhradu pohľadávky z 29.12.2016. Posledná výzva na úhradu pohľadávky bola žalovanému doručená dňa 02.01.2017, čo bolo preukázané doručenkou.

10. Oznamením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 27.02.2017 banka oznámila žalovanému, že 26.02.2017 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Oznamenie bolo žalovanému doručené podľa doručky 02.03.2017.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok 10.12.2018 medzi spoločnosťou Č., A..C.. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola pohľadávka spoločnosti Č., A..C.. voči žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR postúpená žalobcovi. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že zostatok pohľadávky bol ku dňu postúpenia vo výške 2057,52 eur, z toho na istine v sume 1223,02 eur, na úrokoch v sume 653,47 eur, na úrokoch z omeškania v sume 181,03 eur, na neuhradených poplatkoch vo výške 0 eur.

12. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené oznámením o postúpení pohľadávky z 13.12.2018.

13. Pokusom o zmier zo dňa 30.07.2019 vyzval žalobca žalovaného na uhradenie dlžnej sumy vo výške 1832,52 eur.

14. Po postúpení pohľadávky žalobca vykonal nasledujúce úhrady: dňa 20.12.2018 sumu 65,44 eur, dňa 26.03.2019 sumu 98,16 eur, dňa 29.04.2019 sumu 32,72 eur, dňa 27.05.2019 sumu 32,72 eur, dňa 16.07.2019 sumu 32,72 eur, dňa 09.08.2019 sumu 32,72 eur, dňa 13.09.2019 sumu 32,72 eur.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v stave účinnom od 1.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

27. Keďže základná úroková sadzba k prvému dňu omeškania bola 0%, úroky z omeškania predstavujú 5% ročne.

28. Preskúmanou zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal čerpaný úver vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi úveru. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 OZ). Keďže predmetná zmluva bola uzavretá

medzi dodávateľom a spotrebiteľom, vzťah z nej vyplývajúci je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 OZ). Zároveň sa tým pôvodný žalobca považuje aj za veriteľa podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a žalovaný za spotrebiteľa podľa § 2 písm. c) tohto zákona.

29. V prejednávanej veci namietol žalovaný aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu s poukazom na nedodržanie predpokladov ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca mal za to, že jednak splnil predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň však predmetné ustanovenie upravuje administratívnoprávnu zodpovednosť banky a nemá vplyv na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a tiež pôvodný veriteľ si so žalobcom zmluvne dohodol otázku postúpenia odchyľne od zákona.

30. Otázka, či porušenie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky je už judikatúrou vyriešená, pričom Okresný súd Dunajská Streda na tomto mieste poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.11.2019, podľa ktorého „osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Podmienky vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách dovolací súd označil za špeciálne zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona o bankách), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. Dovolací súd konštatoval, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí pritom prihliadať súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. K dovolateľovej argumentácii ohľadne námietky, že § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje výnimky z bankového tajomstva a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky dovolací súd v prejednávanej veci uviedol, že aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, ale práve naopak sa prekrývajú.“

31. Takisto k možnosti odchyliť sa od znenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách sa už judikatúra vyjadrila, keď dospela k záveru, že v prípade spotrebiteľských zmlúv medzi bankou a spotrebiteľom jednoznačne platí záver, že banka v postavení dodávateľa sa nemôže odchyliť od ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa, a to z dôvodu materiálneho korektívu ochrany práv spotrebiteľa vyjadreného v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko je zjavné, že takýmto odklonom (v neprospech spotrebiteľa) by bol porušený Občiansky zákonník a spotrebiteľ by si objektívne zhoršil svoje zmluvné postavenie. Nakoľko by sa jednalo o právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom, v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka by bolo také dojednanie absolútne neplatné pre rozpor so zákonom a absolútne neplatné by bolo aj postúpenie pohľadávky na základe takéhoto dojednania. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách ustanovuje pravidlá pre ochranu klientov banky a (nielen) v právnych vzťahoch spotrebiteľských je to banka, ktorá pripravuje návrh formulárovej zmluvy a tento návrh predkladá svojmu klientovi bez toho, aby klienti banky mali nejaké výrazné možnosti ovplyvniť jeho obsah a reálne nemajú možnosť do zmluvy zasahovať. Ide o normu, ktorá vo vzťahoch spotrebiteľských jednoznačne predstavuje v očiach zákonodarcu minimálny stupeň ochrany pre klienta banky, od ktorej sa nie je možné odchyliť v neprospech klienta. V spotrebiteľskej zmluve teda nie je možné platne dojednať odchylenie sa od ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa. (rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/112/2019 z 30.05.2019).

32. V súlade s judikatúrou teda dospel Okresný súd Dunajská Streda k záveru, že ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Ustanovenie §92 ods. 8 zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v Občianskom zákonníku), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, a to: ak je pohľadávka 1/ splatná,

a to až po predchádzajúcej 2/ písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené 3/ omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli všetky tri predpoklady splnené, keď došlo k predčasnému zosplatneniu pohľadávky, so splnením ktorej bol žalovaný v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní (prvá výzva na zaplataenie dlžnej čiastky z 15.11.2016, k zosplatneniu pohľadávky došlo dňa 26.02.2017) a zároveň žalovaný bol opakovane vyzvaný na zaplataenie dlžnej sumy. Posledná výzva na úhradu pohľadávky z 29.12.2016 bola žalovanému doručená dňa 02.01.2017 a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 27.02.2017 bolo žalovanému doručené 02.03.2017, ako to vyplýva z doručeníek k týmto listom. Oba listy obsahovali výzvu na zaplataenie dlhu.

33. Súd sa nemôže stotožniť s právnym názorom žalovaného, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, keďže tieto neobsahujú upozornenie na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný svoj názor podoprel rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 1Co/301/2019 z 21.05.2020. Uvedené rozhodnutie je jednotlivým rozhodnutím a zatiaľ ešte nezakladá ustálenú rozhodovaciu prax. V prejednávanej veci dospel Okresný súd Dunajská Streda k opačnému právnemu názoru čo sa týka výkladu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd síce nie je doslovným znením zákona viazaný absolútne a ak je to z dôvodu výkladu logického, systematického či teleologického nevyhnutné, súd sa môže od doslovného výkladu odchýliť, stále však nemožno gramatický alebo doslovný výklad opomenúť. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nestanovuje žiadne náležitosti výzvy na splataenie dlžnej sumy. Samotná jej existencia (a skutočnosť, že sa táto dostane do sféry vplyvu dlžníka) je jednou z troch náležitostí, ktoré musia byť kumulatívne splnené, aby mohlo k postúpeniu pohľadávky dôjsť. Pokiaľ ide o výklad teleologický, právny poriadok Slovenskej republiky ukladá bankám viaceré povinnosti, ktoré nemajú iné subjekty práva, medzi inými napr. zachovanie bankového tajomstva. Aby došlo k vyváženiu povinností banky voči klientovi čo do zachovania bankového tajomstva a práva banky na nakladanie s majetkom, v tomto prípade s pohľadávkou, zákonodarca stanovil konkrétne podmienky, za ktorých môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky banky (a teda k sprístupneniu osobných údajov klienta) bez toho, aby došlo k porušeniu bankového tajomstva. Výzva banky na zaplataenie dlžnej čiastky je jednou z náležitostí, ktoré musia byť v tomto prípade dodržané, t.j. dlžník si musí byť vedomý existencie dlhu a byť vyzvaný na jeho zaplataenie. Ide oproti všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka o prísnejšiu právnú úpravu, ktorej dôvodom je práve inštitút bankového tajomstva. Ak však zákonodarca sprísňuje aplikáciu nejakého právneho inštitútu v konkrétnej oblasti oproti lex generalis, presne vymedzí, aké náležitosti je potrebné v lex specialis splniť. Ani z tohto pohľadu sa poučenie o možnosti postúpenia nejaví ako nevyhnutné. Pokiaľ by zákonodarca považoval za potrebné, aby výzva na zaplataenie dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahovala poučenie o možnosti postúpenia pohľadávky v prípade nezaplataenia, bol by to výslovne vymedzil v texte zákona, ako to urobil napr. v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy právo veriteľa zosplatiť úver výslovne podmienil upozornením spotrebiteľa na uplatnenie práva úver zosplatiť. Keďže v Slovenskej republike sa aplikuje prezumpcia racionálneho zákonodarcu, je potrebné predpokladať, že obdobné situácie zákonodarca rieši obdobne (t.j. buď výslovným textom zákona alebo textom ponechávajúcim priestor na výklad) a ak v jednom prípade výslovne vymedzil požiadavku upozornenia na následné právne kroky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) a v druhom tak neurobil (§ 92 ods. 8 zákona o bankách), išlo o zámer zákonodarcu a nie o jeho opomenutie. Takisto je potrebné zdôrazniť, že keďže je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách obmedzením práva banky nakladať so svojím majetkom, je potrebné použiť pri výklade povinností podľa predmetného ustanovenia zužujúci nie extenzívny výklad, keďže v opačnom prípade by mohlo dôjsť k zásahu do ústavného práva na majetok. Z toho dôvodu súd dospel k záveru, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v predmetnej veci hoci neobsahujú poučenie o postúpení pohľadávky a teda zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX je platným právnym úkonom a teda žalobca je aktívne vecne legitimovaný v prejednávanom spore.

34. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa výšky RPMN, pokiaľ by aj výška RPMN predmetného úveru bola 19,24 % ako uvádza žalovaný a nie 19,44% ako to vyplýva zo zmluvy, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru by uvedená skutočnosť nezakladala, keďže podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech

spotrebiteľa. Keďže žalovaným uvádzaná výška RPMN je v prospech spotrebiteľa (v zmluve je uvedená vyššia RPMN ako vypočítal žalovaný), podmienka stanovená § 11 ods. 1 písm. d) v prejednávanej veci naplnená nebola. Ani súd nezistil, že by v zmluve bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Bonita bola overovaná porovnaním príjmu spotrebiteľa a záznamom v úverovom registri a súd má za to, že boli splnené aj ďalšie náležitosti vyžadované ustanovením § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. 35. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkovoprávny vzťah zo zmluvy o splátkovom úvere. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3000,- eur, ktoré bol žalovaný povinný splácať v 60 mesačných splátkach po 75,98 eur. Žalovaný prestal splácať dlh riadne a včas, bol vyzvaný na splatenie celej pohľadávky, pohľadávka bola zosplatená ku dňu 26.02.2017. Dňa 10.12.2018, t. j. po viac ako 90 dňoch omeškania žalovaného, čím boli naplnené podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách, Č., A..C.. pohľadávku postúpila na žalobcu. Na žalobcu bola postúpená pohľadávka v sume 2 057,52 eur, ako to vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXXX z 10.12.2018. Žalovaný po postúpení pohľadávky zaplatil dňa 20.12.2018 sumu 65,44 eur, dňa 26.03.2019 sumu 98,16 eur, dňa 29.04.2019 sumu 32,72 eur, dňa 27.05.2019 sumu 32,72 eur, dňa 16.07.2019 sumu 32,72 eur, dňa 09.08.2019 sumu 32,72 eur, dňa 13.09.2019 sumu 32,72 eur, spolu teda 327,20 eur. Tvrdenie o výške splatenej sumy žalovaný nerozporoval, súd mal preto túto skutočnosť za preukázanú. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1730,32 eur s príslušenstvom, čo predstavuje rozdiel medzi sumou postúpenej pohľadávky a sumou splatenou odo dňa postúpenia pohľadávky do rozhodnutia vo veci samej. Súd dospel k záveru, že žalobca sa domáhal zaplatenia zostatku úveru oprávnene.

36. Žalovaný sa dostal do omeškania, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0%. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5%, súd mu ich priznal v takejto výške od 11.12.2018, t. j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky, s následným odpočtom súm zaplatených žalovaným po postúpení pohľadávky, až do zaplatenia.

37. Povinnosť, ktorú súd uložil žalovanému týmto rozsudkom, je žalovaný povinný splniť v súlade s § 232 ods. 3 CSP do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol plne úspešný, súd mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O ich výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).